

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1167

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 6 decembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.960. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind proiectarea, execuția și exploatarea instalațiilor sanitare aferente clădirilor, indicativ I9-2022”	2
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 68 din 25 octombrie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	3–11
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
13.237. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul „Viitorul Țării Făgărașului”	12
13.301. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Politic al Revoluționarilor din Decembrie 1989	12
13.646. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul România Mare	13
13.694. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Forța Națională	13
13.935. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Comunist Român — Secolul XXI	14
13.976. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Diaspora și Prietenii	14
14.048. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Național Liberal	15
14.814. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul România Noastră	15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind proiectarea, execuția și exploatarea instalațiilor sanitare aferente clădirilor, indicativ I9-2022”

În conformitate cu prevederile art. 10 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Regulamentul privind activitatea de reglementare în construcții și categoriile de cheltuieli aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 pct. 31) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 2 din 7.06.2022 al Comitetului tehnic de specialitate CTS B — Siguranță în exploatare pentru construcții — Subcomitetul construcții civile, industriale, agricole și Procesul-verbal de avizare nr. 2 din 7.06.2022 al Comitetului tehnic de specialitate CTS D, G — Igienă, sănătate, mediu înconjurător și utilizarea sustenabilă a resurselor naturale pentru construcții în toate domeniile, respectiv pentru instalații în toate specialitățile, precum și Procesul-verbal de avizare nr. 16 din 27.09.2022 al Comitetului tehnic de coordonare generală al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Normativ privind proiectarea, execuția și exploatarea instalațiilor sanitare aferente clădirilor, indicativ I9-2022”, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în 30 de zile de la data publicării.

Art. 3. — Contractele pentru serviciile de proiectare și execuție încheiate până la data intrării în vigoare a prezentului ordin se finalizează cu respectarea reglementărilor tehnice în vigoare la data semnării acestora.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 818/2015 pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind proiectarea, execuția și exploatarea instalațiilor sanitare aferente clădirilor (Revizuire și comasare normativele I9-1994 și I9-1996)”, indicativ I9-2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 și 830 bis din 6 noiembrie 2015, se abrogă.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 15 noiembrie 2022.
Nr. 2.960.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1167 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

**DECIZIA Nr. 68
din 25 octombrie 2022**

Dosar nr. 1.422/1/2022

Daniel Grădinaru — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Mircea Mugurel Șelea — judecător la Secția penală

Andrei Claudiu Rus — judecător la Secția penală

Maricela Cobzariu — judecător la Secția penală

Rodica Cosma — judecător la Secția penală

Adriana Ispas — judecător la Secția penală

Eleni Cristina Marcu — judecător la Secția penală

Adina Claudia Cioflan — judecător la Secția penală

Constantin Epure — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de către Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, prin care, în temeiul art. 476 alin. (1) raportat la art. 475 din Codul de procedură penală, s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„I. În cazul în care o infracțiune (A) (nejudecată) este concurentă atât cu infracțiunea (B) ce reprezintă primul termen, cât și cu infracțiunea (C) ce reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată; operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică:

I.1. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (B), rezultantei fiindu-i aplicabile ulterior regulile recidivei postcondamnatorii, la contopirea acestei pedepse rezultante cu pedeapsa (C) (dacă în urma contopirii pedepselor din concurs o astfel de recidivă se naște); considerând că intervenția recidivei duce la ruperea concurenței dintre infracțiunile (A) și (C), fiind irelevantă executarea integrală a pedepsei aplicate pentru infracțiunea (B) sau

I.2. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (C), fără a se scădea ulterior ce s-a executat din pedeapsa (B) sau

I.3. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni pentru pedepsele stabilite cu privire la infracțiunile (A), (B) și (C), urmând ca mai apoi să se deducă perioadele pedepselor executate din structura pedepsei rezultante.

II. În ipoteza contopirii pedepselor conform variantei I.1, natura recidivei (recidivă postexecutorie) reținută cu titlu de autoritate de lucru judecat la infracțiunea (C) se păstrează, cu consecința păstrării încadrării și a pedepsei, urmând ca doar tratamentul sancționator specific recidivei postcondamnatorii să fie aplicat în concret în operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante pentru infracțiunile (A), (B) și (C); sau se impune modificarea încadrării juridice a infracțiunii (C), cu posibilitatea de modificare a pedepsei aplicate pentru această infracțiune, demers ce se realizează de instanța ce judecă infracțiunea (A)”.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) raportat la art. 473 alin. (8) din Codul de procedură penală și ale art. 36 din Regulamentul privind organizarea și

funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Sedința este prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Daniel Grădinaru.

La ședința de judecată participă domnul Florin Nicușor Mihalache, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Marinela Mincă, procuror șef adjunct al Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că la dosar au fost transmise puncte de vedere de către Curțile de Apel și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Raportul întocmit de judecătorul-raportor a fost depus la dosar în data de 4 octombrie 2022 și a fost comunicat părților potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, domnul judecător Daniel Grădinaru, constatând că nu sunt cereri de formulat sau excepții de invocat a acordat cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror Marinela Mincă, având cuvântul referitor la chestiunea de drept supusă dezlegării, în temeiul art. 475—477 din Codul de procedură penală, a susținut că în cauză nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

Astfel, doamna procuror a precizat că, din analiza încheierii, rezultă că instanța care a formulat sesizarea este una dintre instanțele prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, respectiv Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, iar cauza se află în ultimul grad de jurisdicție, situație în raport cu care prima condiție de admisibilitate, referitoare la titularul sesizării, este îndeplinită.

În ceea ce privește condiția prevăzută de art. 475 din Codul de procedură penală, respectiv ca de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată, reprezentantul Ministerului Public a precizat că nu este îndeplinită.

Astfel, reprezentantul Ministerului Public a învederat că prin sesizarea formulată se urmărește examinarea situației juridice concrete a condamnatului, cronologia infracțiunilor săvârșite de către acesta și a condamnărilor definitive pronunțate. Or, această analiză este atributul exclusiv al instanței investite cu judecarea cauzei, depășind astfel limitele procedurii reglementate de art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât modul de calcul al pedepsei ce urmează a fi aplicată pentru pluralitatea de infracțiuni nu poate primi o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Totodată, doamna procuror a precizat că problema de drept a primit o rezolvare anterioară, atât prin Decizia nr. 22 din 9 iulie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 6 octombrie 2020, cât și prin Decizia nr. 42 din 13 octombrie 2008, pronunțată în recursul în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 31 martie 2009.

În raport cu aceste considerente, reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror Marinela Mincă, a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate ale sesizării formulate de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, solicitând respingerea acesteia ca inadmisibilă.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, domnul judecător Daniel Grădinaru, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise și a reținut dosarul în pronunțare asupra problemelor de drept supuse dezlegării.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată,
constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin încheierea de ședință pronunțată la data de 20 iunie 2022, în Dosarul nr. 13.799/325/2021 privind apelul formulat de procuror împotriva Sentinței penale nr. 856 din 30.03.2022 a Judecătoriei Timișoara pronunțată în același dosar, Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„I. În cazul în care o infracțiune (A) (nejudecată) este concurentă atât cu infracțiunea (B) ce reprezintă primul termen, cât și cu infracțiunea (C) ce reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată; operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică:

I.1. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (B), rezultantei fiindu-i aplicabile ulterior regulile recidivei postcondamnatorii, la contopirea acestei pedepse rezultante cu pedeapsa (C) (dacă în urma contopirii pedepselor din concurs o astfel de recidivă se naște); considerând că intervenția recidivei duce la ruperea concurenței dintre infracțiunile (A) și (C), fiind irelevantă executarea integrală a pedepsei aplicate pentru infracțiunea (B) sau

I.2. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (C), fără a se scădea ulterior ce s-a executat din pedeapsa (B) sau

I.3. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni pentru pedepsele stabilite cu privire la infracțiunile (A), (B) și (C), urmând ca mai apoi să se deducă perioadele pedepselor executate din structura pedepsei rezultante.

II. În ipoteza contopirii pedepselor conform variantei I.1, natura recidivei (recidivă postexecutorie) reținută cu titlu de autoritate de lucru judecat la infracțiunea (C) se păstrează, cu consecința păstrării încadrării și a pedepsei, urmând ca doar tratamentul sancționator specific recidivei postcondamnatorii să fie aplicat în concret în operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante pentru infracțiunile (A), (B) și (C); sau se impune modificarea încadrării juridice a infracțiunii (C), cu posibilitatea de modificare a pedepsei aplicate pentru această infracțiune, demers ce se realizează de instanța ce judecă infracțiunea (A)”.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin Rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara nr. 8.718/P/2016, emis la data de 11.05.2021, inculpatul B.L. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de „furt calificat” prevăzute de art. 228 alin. (1), art. 229 alin. (1) lit. b), d), alin. (2) lit. b) din Codul penal cu aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal, în fapt reținându-se că, în intervalul 13.08.2016, ora 20.30—14.08.2016, ora 16.00, a pătruns în locuința persoanei vătămate S.R., situată în Timișoara, prin escaladarea gardului împrejmuitor și, ulterior, prin forțarea sistemului de închidere al ferestrei și tăierea sitei aferente de la o cameră de alimente, iar în interiorul casei a forțat un seif metallic, în scopul sustragerii de bunuri sau valori, însă nereușind să îl deschidă, a luat aproximativ 5—6 sticle de băuturi alcoolice, cauzând un prejudiciu de aproximativ 3.600 lei.

Prin Sentința penală nr. 856, pronunțată la data de 30.03.2022 în Dosarul 13.799/325/2021, Judecătoria Timișoara, în baza art. 228—229 alin. (1) lit. d) și alin. (2) lit. b) din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (5) din Codul penal, l-a condamnat pe inculpatul B.L. la pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare cu executare efectivă, pentru săvârșirea infracțiunii de „furt calificat” (fapta din data de 13/14.08.2016), în stare de recidivă postexecutorie.

Totodată, constatând că infracțiunea dedusă judecății este concurentă cu infracțiunile care au făcut obiectul Sentinței penale nr. 2.347 din 26.08.2016, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 17.011/325/2016, definitivă prin neapelare la data de 26.08.2016 (pedeapsa de 2 ani închisoare), și al Sentinței penale nr. 3.514 din 3.07.2018, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 13.623/325/2018, definitivă prin neapelare la data de 17.07.2018 (pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare), în temeiul art. 105 din Codul penal, a anulat beneficiul liberării condiționate din executarea pedepselor aplicate pentru infracțiunile concurente și, în baza art. 38—39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare, la care a adăugat sporul de 1 an și 6 luni, în final, rezultând pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executare în regim de detenție; în baza art. 72 alin. (1) din Codul penal, a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului perioadele executate de la data de 18.06.2016 până la data de 4.01.2018 și de la data de 2.05.2018 până la data de 28.01.2020.

În considerentele sentinței apelate, printre altele, cu referire la pluralitatea infracțională, prima instanță a reținut comiterea faptei de către inculpatul recidivist în concurs cu alte două infracțiuni pentru care a fost condamnat separat, făcând aplicarea regulilor privind concursul prevăzut de art. 38 și art. 39 din Codul penal, după cum urmează:

„Cu privire la modalitatea de aplicare a tratamentului sancționator, s-a constatat că infracțiunea care a făcut obiectul Sentinței penale nr. 3.514 din 3.07.2018 a fost săvârșită în stare de recidivă postexecutorie în raport cu pedeapsa aplicată prin Sentința penală nr. 2.347 din 26.08.2016, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 17.011/325/2016.

Totodată, infracțiunea dedusă judecății este concurentă cu cele care au făcut obiectul Sentinței penale nr. 2.347 din 26.08.2016, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 17.011/325/2016, definitivă prin neapelare la data de 26.08.2016 (pedeapsa de 2 ani închisoare) și al Sentinței penale nr. 3.514 din 3.07.2018, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 13.623/325/2018, definitivă prin neapelare la data de 17.07.2018 (pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare).

Ca atare, deși nu este o soluție reglementată de Codul penal, se impune aplicarea dispozițiilor privind concursul de infracțiuni (fiind obligatorie aplicarea unui regim unitar pluralității de

infracțiuni reținute), chiar dacă una dintre fapte este în același timp și în stare de recidivă postexecutorie cu alta care intră în conținutul concursului, instanța nemaiputând să înlăture reținerea cu putere de lucru judecat a stării de recidivă postexecutorii, care a fost valorificată prin majorarea limitelor de pedeapsă. Pe de altă parte, prin contopirea pedepselor în condițiile art. 38 și art. 39, cu deducerea perioadelor executate în baza sentințelor penale definitive, se ajunge la cea mai favorabilă soluție pentru inculpat.”

Din cazierul judiciar și copia hotărârilor penale aflate la dosar rezultă că:

— Prin Sentința penală nr. 2.347 din 26.08.2016, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 17.011/325/2016, definitivă prin neapelare la data de 26.08.2016, inculpatul B.L. a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare, pentru infracțiunea de „furt calificat” prevăzută de art. 228 alin. (1) combinat cu art. 229 alin. (1) lit. d) și alin. (2) lit. b) din Codul penal, cu aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală și art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (5) din Codul penal (faptă săvârșită la data de 17.06.2016, în stare de recidivă postexecutorie), executată până la data de 4.01.2018, fiind liberat condiționat, cu un rest de pedeapsă de 68 de zile.

Prin Sentința penală nr. 3.514 din 3.07.2018, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 13.623/325/2018, definitivă prin neapelare la data de 17.07.2018, inculpatul B.L. a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, în regim de detenție, pentru infracțiunea de „furt calificat” prevăzută de art. 228 alin. (1) combinat cu art. 229 alin. (1) lit. d) și alin. (2) lit. b) din Codul penal cu aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală și art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (5) din Codul penal (faptă săvârșită la data de 2.05.2018, în stare de recidivă postexecutorie).

Împotriva Sentinței penale nr. 856 din 30.03.2022, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 13.799/325/2021, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara a formulat apel, cauza fiind înregistrată pe rolul Curții de Apel Timișoara — Secția penală, Dosar nr. 13.799/325/2021.

La termenul din data de 20 iunie 2022, Curtea de Apel Timișoara a pus în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

„I. În cazul în care o infracțiune (A) (nejudecată) este concurentă atât cu infracțiunea (B) ce reprezintă primul termen, cât și cu infracțiunea (C) ce reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată; operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică:

I.1. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (B), rezultantei fiindu-i aplicabile ulterior regulile recidivei postcondamnatorii, la contopirea acestei pedepse rezultante cu pedeapsa (C) (dacă în urma contopirii pedepselor din concurs o astfel de recidivă se naște); considerând că intervenția recidivei duce la ruperea concurenței dintre infracțiunile (A) și (C), fiind irelevantă executarea integrală a pedepsei aplicate pentru infracțiunea (B) sau

I.2. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (C), fără a se scădea ulterior ce s-a executat din pedeapsa (B) sau

I.3. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni pentru pedepsele stabilite cu privire la infracțiunile (A), (B) și (C), urmând ca mai apoi să se deducă perioadele pedepselor executate din structura pedepsei rezultante.

II. În ipoteza contopirii pedepselor conform variantei I.1, natura recidivei (recidivă postexecutorie) reținută cu titlu de

autoritate de lucru judecat la infracțiunea (C) se păstrează, cu consecința păstrării încadrării și a pedepsei, urmând ca doar tratamentul sancționator specific recidivei postcondamnatorii să fie aplicat în concret în operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante pentru infracțiunile (A), (B) și (C); sau se impune modificarea încadrării juridice a infracțiunii (C), cu posibilitatea de modificare a pedepsei aplicate pentru această infracțiune, demers ce se realizează de instanța ce judecă infracțiunea (A).”

Prin încheierea de ședință din data de 20 iunie 2022, Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a dispus, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

III. Opinia completului care a dispus sesizarea și punctele de vedere exprimate de procuror și inculpatul B.L.

III.1. Cu privire la admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală pentru a se dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

III.2. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

Membrii completului de judecată au opinii diferite asupra modalității de contopire a pedepselor din antecedenta infracțională a inculpatului.

Astfel, unul dintre membrii completului de judecată a apreciat că:

III.2. (i) În cazul în care o infracțiune (A) (nejudecată) este concurentă atât cu infracțiunea (B) ce reprezintă primul termen, cât și cu infracțiunea (C) ce reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică:

— aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (B), rezultantei fiindu-i aplicabile ulterior regulile recidivei postcondamnatorii, la contopirea acestei pedepse rezultante cu pedeapsa (C) (dacă în urma contopirii pedepselor din concurs o astfel de recidivă se naște); considerând că intervenția recidivei duce la ruperea concurenței dintre infracțiunile (A) și (C), fiind irelevantă executarea integrală a pedepsei aplicate pentru infracțiunea (B); în ipoteza contopirii pedepselor conform acestei variante, natura recidivei (recidivă postexecutorie) stabilită cu titlu de autoritate de lucru judecat la infracțiunea (C) se păstrează, cu consecința păstrării încadrării juridice a faptei și a pedepsei aplicate, urmând ca doar tratamentul sancționator specific recidivei postcondamnatorii să fie aplicat în concret în operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante pentru infracțiunile (A), (B) și (C).

Pentru exprimarea acestei opinii, judecătorul a avut în vedere Decizia nr. 69 din 3 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.413/1/2020 de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, decizie prin care a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Brăila — Secția penală, în Dosarul nr. 2.682/196/2020.

De asemenea, în susținerea punctului de vedere, a invocat și Decizia nr. 42 din 13 octombrie 2008, pronunțată în dosarele nr. 25/2008 și 26/2008, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite a stabilit că în cazul în care instanța este investită prin același act de sesizare cu judecarea a două infracțiuni intenționate, săvârșite de același inculpat, dintre care una anterior și cealaltă ulterior rămânerii definitive a

hotărârii de condamnare, pedeapsa ce va fi executată urmează a se efectua după următorul mecanism:

— se vor aplica pedepse pentru fiecare dintre cele două infracțiuni deduse judecării;

— se va contopi, potrivit regulilor de la concursul de infracțiuni, pedeapsa din hotărârea definitivă cu pedeapsa aplicată pentru infracțiunea săvârșită anterior condamnării definitive;

— apoi pedeapsa rezultantă, astfel determinată, se va contopi, după caz, conform regulilor prevăzute la recidiva postcondamnatorie sau pluralitatea intermediară, cu cea stabilită pentru fapta săvârșită ulterior condamnării definitive.

În considerentele acestei decizii s-a reținut că infracțiunile săvârșite în stare de recidivă nu pot fi considerate în concurs cu cele comise înainte ca hotărârea de condamnare anterioară să fi rămas definitivă. Sfera concursului de infracțiuni s-a închis prin rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare pentru una dintre infracțiunile concurente și, ca atare, tot ce precedă alcătuiește concursul, iar tot ce urmează constituie recidivă.

În același sens este și Decizia nr. 22 din 9 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 856/1/2020, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, în cazul în care o infracțiune (A) este concurentă atât cu infracțiunea ce reprezintă primul termen (B), cât și cu infracțiunea ce reprezintă al doilea termen (C) al unei recidive postcondamnatorii, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (B), rezultantei fiindu-i aplicate ulterior regulile recidivei postcondamnatorii prin raportare la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea (C).

În considerentele acestei decizii s-a reținut că, prin raportare la dispozițiile legale enunțate, operațiunea de aplicare a regulilor privind concursul de infracțiuni se realizează anterior operațiunii de aplicare a regulilor privind recidiva postcondamnatorie.

Totodată, a invocat și Decizia nr. 14 din 12 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.086/1/2019, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că dispozițiile art. 43 alin. (2) din Codul penal presupun ca toate infracțiunile concurente să fie săvârșite după condamnarea definitivă neexecutată sau executată parțial, acestea nefiind aplicabile în ipoteza în care una dintre infracțiuni este în concurs și cu cea care constituie primul termen al recidivei.

Judecătorul Curții de Apel Timișoara care a formulat această opinie consideră că pedepsele se contopesc în ordinea cronologică a datei săvârșirii infracțiunilor, nu în ordinea descoperirii sau judecării lor.

Antecedenta penală a unui subiect de drept se cuvine a fi tratată în mod unitar, astfel că se impune ca pedeapsa din prezenta cauză (A) să fie contopită după regulile concursului de infracțiuni cu pedeapsa (B), iar pedeapsa rezultantă să fie contopită cu pedeapsa (C) după regulile recidivei postcondamnatorii dacă sunt îndeplinite condițiile celor două termene de recidivă, fiind irelevant că la data judecării definitive a faptei ce a atras pedeapsa (A), judecată pendinte, era executată integral sau considerată executată integral pedeapsa (B). Astfel, se contopește pedeapsa (A) cu pedeapsa (B) potrivit prevederilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, iar pedeapsa rezultantă (restul neexecutat) se contopește potrivit regulilor recidivei postcondamnatorii prevăzute la art. 43 alin. (1) din Codul penal întrucât sfera concursului de infracțiuni s-a închis prin rămânerea definitivă a primei hotărâri de condamnare și, în consecință, infracțiunea săvârșită după rămânerea definitivă a primei hotărâri de condamnare este în stare de recidivă, iar pedeapsa aplicată pentru fapta săvârșită anterior primei

condamnări definitive este în concurs cu pedeapsa din prima condamnare definitivă.

Astfel, ulterior aplicării regulilor de la concursul de infracțiuni, operează regulile în materia recidivei postcondamnatorii sau postexecutorii, după caz, fiind irelevantă împrejurarea că inculpatul a executat integral una dintre pedepsele din concursul de infracțiuni întrucât rămânerea definitivă a primei hotărâri de condamnare a închis sfera concursului de infracțiuni.

Natura recidivei în cazul pedepsei (C) rămâne aceeași, respectiv recidivă postexecutorie (hotărârea prin care s-a aplicat pedeapsa având autoritate de lucru judecat), urmând ca doar tratamentul sancționator specific recidivei postcondamnatorii să fie aplicat în concret, în cazul contopirii pedepsei rezultante dintre (A) și (B) cu pedeapsa (C).

În consecință, hotărârea definitivă ce a atras condamnarea (C) se bucură în continuare de autoritate de lucru judecat nu doar cu privire la existența faptei penale, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia, ci și cu privire la durata pedepsei aplicate și a încadrării juridice a faptei, dat fiind că art. 43 alin. (1) din Codul penal reglementează numai regimul sancționator al pluralității infracționale sub forma recidivei postcondamnatorii.

În opinia sa, cel de-al doilea membru al completului de judecată a apreciat că:

III.2. (ii) În cazul în care o infracțiune (A) (nejudecată) este concurentă atât cu infracțiunea (B), care reprezintă primul termen, cât și cu infracțiunea (C), care reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (C), fără a se scădea ulterior ce s-a executat din pedeapsa (B).

În acest sens, judecătorul a avut în vedere împrejurarea că pedeapsa aplicată pentru infracțiunea C a fost stabilită conform dispozițiilor art. 43 alin. (5) din Codul penal, infracțiunea fiind săvârșită în stare de recidivă postexecutorie față de infracțiunea (B). În continuare, se contopește pedeapsa aplicată pentru infracțiunea (A) cu pedeapsa aplicată pentru infracțiunea (C) conform dispozițiilor art. 40 alin. (2) din Codul penal raportat la art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, după care se constată că pedeapsa pentru infracțiunea (B) a constituit primul termen al recidivei și a fost deja executată și nu intră sub incidența concursului de infracțiuni întrucât intervenția recidivei a întrerupt concursul dintre infracțiunea (A) și infracțiunea (C).

III.3. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept exprimate în cauză de reprezentantul Ministerului Public și de inculpatul B.L.

III.3.1. Punctul de vedere al procurorului asupra chestiunii de drept:

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă.

III.3.2. Punctul de vedere al inculpatului B.L.

Intimatul-inculpat B.L., prin apărătorul ales, a apreciat că este admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, raportat la criteriile de admisibilitate stabilite de art. 475 din Codul de procedură penală.

Pe fondul problemei de drept, intimatul-inculpat a exprimat opinia, potrivit căreia, în cazul în care o infracțiune (A) (nejudecată) este concurentă atât cu infracțiunea (B), care reprezintă primul termen al recidivei, cât și cu infracțiunea (C), care reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A), (B) și

(C), urmând ca mai apoi să se deducă perioadele pedepselor executate din structura pedepsei rezultante.

IV. Examenul jurisprudenței în materie

IV.1. Jurisprudența națională relevantă

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor de judecată asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

În urma consultării materialelor transmise de către curțile de apel și instanțelor arondate acestora, s-a constatat că punctele de vedere nu sunt unitare, fiind identificate mai multe orientări.

Într-o primă opinie, majoritară, se consideră că, în situația în care o infracțiune (A) (nejudecată) este concurentă atât cu infracțiunea (B) care reprezintă primul termen, cât și cu infracțiunea (C) care reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (B), rezultantei fiindu-i aplicabile ulterior regulile recidivei postcondamnatorii, la contopirea acestei pedepse rezultante cu pedeapsa pentru infracțiunea (C) (dacă în urma contopirii pedepselor din concurs o astfel de recidivă se naște).

De asemenea, s-a apreciat că intervenția recidivei duce la ruperea concurenței dintre infracțiunile (A) și (C), fiind irelevantă executarea integrală a pedepsei aplicate pentru infracțiunea (B).

Totodată, natura recidivei (recidivă postexecutorie) reținută cu titlu de autoritate de lucru judecat la infracțiunea (C) rămâne, cu consecința păstrării încadrării juridice a faptei și a pedepsei aplicate, urmând ca doar tratamentul sancționator specific recidivei postcondamnatorii să fie aplicat în concret în operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante pentru infracțiunile (A), (B) și (C).

În acest sens sunt punctele de vedere exprimate de către curțile de apel București (Secția I penală), Bacău, Craiova, Iași și Târgu Mureș (cu instanțele arondate), tribunalele Alba, Argeș, Bistrița-Năsăud, Brașov, Brăila, București (și instanțele arondate), Constanța, Galați, Gorj, Hunedoara, Ialomița, Iași, Ilfov, Mehedinți, Sibiu, Teleorman, Tulcea, Vaslui și judecătoriile Alba Iulia, Alexandria, Baia Mare, Băilești, Bistrița-Năsăud, Caransebeș, Constanța, Cornetu, Filași, Galați, Huși, Iași, Întorsura Buzăului, Liești, Moinești, Moldova Nouă, Motru, Năsăud, Negrești Oaș, Novaci, Piatra-Neamț, Roșiori de Vede, Rupea, Salonta, Segarcea, Târgu Neamț, Târgu Cărbunești, Tulcea, Turnu Măgurele, Vaslui, Videle și Zimnicea.

În argumentarea opiniei exprimate, instanțele au precizat, în esență, că în urma rămânerii definitive a primei hotărâri de condamnare, sfera concursului de infracțiuni s-a închis, astfel încât infracțiunea comisă după rămânerea definitivă a primei hotărâri de condamnare se află în stare de recidivă, iar pedeapsa aplicată pentru fapta săvârșită anterior primei condamnări definitive este în concurs cu pedeapsa stabilită prin prima condamnare definitivă.

Subsecvent aplicării regulilor concursului de infracțiuni, devin incidente regulile în materia recidivei postcondamnatorii sau postexecutorii, după caz, nefiind relevantă executarea de către inculpat a uneia dintre pedepsele din cadrul concursului de infracțiuni, deoarece sfera concursului de infracțiuni s-a închis ca urmare a rămânerii definitive a primei hotărâri de condamnare.

Referitor la a doua chestiune de drept, în esență, s-a reținut că hotărârea definitivă care a condus la condamnare (C) se bucură, în continuare, de autoritate de lucru judecat și referitor la încadrarea juridică a faptei (nu doar cu privire la existența faptei penale, a persoanei care a săvârșit-o, a vinovăției sale și

la durata pedepsei aplicate), în condițiile în care dispozițiile art. 43 alin. (1) din Codul penal reglementează numai regimul sancționator al recidivei postcondamnatorii.

Astfel, nu se impune modificarea încadrării juridice a infracțiunii (C), cu posibilitatea de modificare a pedepsei aplicate pentru această infracțiune, demers care se realizează de instanța care judecă infracțiunea (A) întrucât natura recidivei pentru pedeapsa (C) rămâne aceeași, respectiv recidivă postexecutorie (hotărârea prin care s-a aplicat pedeapsa având autoritate de lucru judecat), și, în concret, este aplicabil doar tratamentul sancționator al pluralității infracționale, sub forma recidivei postcondamnatorii, pentru contopirea pedepsei rezultante parțiale dintre pedeapsa stabilită pentru infracțiunea (A) și pedeapsa stabilită pentru infracțiunea (B) cu pedeapsa stabilită pentru infracțiunea (C).

Cu privire la a doua chestiune de drept supusă dezlegării au fost și opinii potrivit cărora s-ar impune atât modificarea încadrării juridice pentru infracțiunea (C), cât și cuantumul pedepsei aplicate acesteia.

Într-o a doua opinie, se consideră că, în situația în care o infracțiune (A) (nejudecată) este concurentă atât cu infracțiunea (B) ce reprezintă primul termen, cât și cu infracțiunea (C) ce reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A) pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică aplicarea regulilor concursului de infracțiuni pentru pedepsele stabilite cu privire la infracțiunile (A), (B) și (C), urmând ca mai apoi să se deducă perioadele pedepselor executate din structura pedepsei rezultante.

În acest sens sunt punctele de vedere exprimate de către Curtea de Apel Oradea, tribunalele Arad, Bihor, Caraș-Severin, Covasna, Dolj, Olt, Neamț și Sălaj și judecătoriile Babadag, Balș, Bârlad, Beiuș, Buftea, Caracal, Focșani, Măcin, Onești, Oravița, Podu Turcului, Răducăneni, Reșița, Târgu Jiu, Tecuci și Zalău; în argumentarea opiniei exprimate, instanțele au precizat, în esență, că nu se poate crea inculpatului o situație mai grea față de situația în care faptele ar fi fost judecate împreună.

Într-o a treia opinie, se consideră că, în situația în care o infracțiune (A) (nejudecată) este concurentă atât cu infracțiunea (B) ce reprezintă primul termen, cât și cu infracțiunea (C) ce reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (C), fără a se scădea ulterior ce s-a executat din pedeapsa (B).

În acest sens s-au exprimat Curtea de Apel Timișoara, tribunalele Cluj, Dolj și Giurgiu și judecătoriile Cluj-Napoca și Roman; în argumentarea opiniei, instanțele au precizat, în esență, că această variantă fructifică atât regulile concursului de infracțiuni, aplicabile în cauză în virtutea relației existente între infracțiunea (A) și infracțiunea (C), cât și cele ale recidivei postexecutorii, a căror aplicare este atrasă în cauză de relația dintre infracțiunea (B) și infracțiunea (C).

Curtea de Apel Pitești a considerat că sesizarea ce formează obiectul prezentei cauze este inadmisibilă întrucât depozițiile a căror interpretare se solicită sunt clare.

Curțile de Apel Alba Iulia, Brașov, Cluj, Constanța, Galați, Ploiești și Suceava, Tribunalul Maramureș și judecătoriile Beclean, Brașov, Calafat, Dragomirești, Făgăraș, Jibou, Mangalia, Medgidia, Sfântu Gheorghe, Sighetu Marmăției, Șimleu Silvaniei, Târgu Lăpuș, Târgu Secuiesc, Vișeu de Sus și Zărnești au comunicat că nu au identificat hotărâri relevante pentru problema de drept ce face obiectul sesizării.

IV.2. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

IV.2.1. Din perspectiva hotărârilor obligatorii, menite să asigure unificarea practicii judiciare, au fost identificate mai multe hotărâri, care, deși nu tratează în mod direct problema de drept, prezintă semnificație sub aspectul chestiunii ce formează obiectul întrebării prealabile, respectiv:

— Decizia nr. 42 din 13 octombrie 2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiunile Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 31 martie 2009;

— Decizia nr. 14 din 12 iunie 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 17 iulie 2019;

— Decizia nr. 22 din 9 iulie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 6 octombrie 2020;

— Decizia nr. 69 din 3 noiembrie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 14 ianuarie 2021.

IV.2.2. În ceea ce privește deciziile de speță, în urma examenului de jurisprudență efectuat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică la nivelul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au fost identificate hotărâri relevante pentru problema de drept ce formează obiectul prezentei sesizări.

IV.3. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

În urma examenului de jurisprudență la nivelul Curții Constituționale a României nu au fost identificate hotărâri relevante privind problema de drept analizată.

IV.4. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

În urma examenului de jurisprudență la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului nu au fost identificate hotărâri relevante privind problema de drept analizată.

V. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut că sesizarea instanței supreme nu îndeplinește cerințele referitoare la existența unei veritabile chestiuni de drept și a unei relații de dependență între răspunsul dat problemei invocate și soluționarea pe fond a cauzei, prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, solicitând, pe cale de consecință, respingerea acesteia, ca inadmisibilă.

Astfel, raportat la art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, potrivit încheierii instanței de trimitere, solicitarea aparține unei curți de apel investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (apelul formulat de către procuror împotriva sentinței pronunțate de către Judecătoria Timișoara).

Și cea de-a doua condiție enunțată este îndeplinită, deoarece chestiunea de drept cu a cărei dezlegare a fost sesizată instanța supremă nu a primit o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs.

În ceea ce privește condiția ca de lămurirea chestiunii de drept ridicate de instanța de trimitere să depindă soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată, Ministerul Public a apreciat că nu este îndeplinită.

Astfel, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a stabilit pe cale jurisprudențială mai multe principii referitoare la obiectul sesizării prin mecanismul hotărârii prealabile, respectiv chestiunea de drept trebuie să fie veritabilă și să privească

interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, să dea o dezlegare cu valoare de principiu, iar nu o rezolvare a unor chestiuni ce țin de particularitățile cauzei (Decizia nr. 14 din 12 mai 2015, Decizia nr. 14 din 18 mai 2016, Decizia nr. 28 din 29 octombrie 2015, Decizia nr. 10 din 12 aprilie 2016, Decizia nr. 68 din 29 septembrie 2021).

Pentru a constitui o problemă de drept, premisa de la care se pornește în întrebarea ce formează obiectul sesizării trebuie să își găsească izvorul în dispozițiile legale și nu într-o stare de fapt (Decizia nr. 23 din 16 septembrie 2015).

În procedura prevăzută de art. 475 din Codul de procedură penală, instanța supremă poate să dea o rezolvare de principiu cu privire la o chestiune de drept ce influențează soluția în cauză, însă nu determină baza factuală, caracterizarea în drept și nici legea aplicabilă cauzei, aceste prerogative aparținând exclusiv instanței investite cu soluționarea fondului cauzei (Decizia nr. 21 din 4 iunie 2015).

În raport cu principiile jurisprudențiale anterior menționate, problema ridicată de instanța de trimitere nu poate primi o rezolvare de principiu, deoarece identificarea soluției în drept presupune o analiză prealabilă a elementelor de fapt specifice cauzei concrete, demers inadmisibil în cadrul procedurii reglementate de art. 475 din Codul de procedură penală.

Astfel, din modul de formulare a întrebării prealabile ce face obiectul prezentei sesizări rezultă că instanța de trimitere încearcă să lămurească modalitatea de stabilire a pedepsei rezultante în cazul în care o infracțiune (A) (nejudecată definitiv) este concurentă atât cu infracțiunea (B) ce reprezintă primul termen, cât și cu infracțiunea (C) ce reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată.

În judecarea apelului Ministerului Public formulat împotriva sentinței pronunțate în primă instanță, Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a identificat o problemă de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 38, art. 39, art. 40, art. 41, art. 43 și art. 79 din Codul penal în mecanismul de aplicare a unei pedepse rezultante pentru pluralitatea de infracțiuni săvârșite de către inculpat.

Însă, în urma analizei încheierii de sesizare a instanței supreme, în primul rând, problema de drept solicitată a fi lămurită nu vizează interpretarea *in abstracto* a dispozițiilor menționate, prin stabilirea, în general a conținutului normelor de incriminare, ci aplicarea acestora la cazul concret dedus judecății în funcție de particularitățile speței.

Ca atare, Ministerul Public a apreciat că solicitarea instanței de trimitere presupune examinarea situației juridice concrete a condamnatului, cronologia infracțiunilor săvârșite de către acesta și a condamnărilor definitive pronunțate. Or, această analiză este atributul exclusiv al instanței investite cu judecarea cauzei, depășind astfel limitele procedurii reglementate de art. 475 din Codul de procedură penală întrucât modul de calcul al pedepsei ce urmează a fi aplicată pentru pluralitatea de infracțiuni nu poate primi o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

În realitate, prin intermediul întrebării prealabile se urmărește stabilirea mecanismului de aplicare a pedepsei în cauza pendinte, raportat la ansamblul condamnărilor suferite de inculpat, la succesiunea acestora și la tipurile de pluralități de infracțiuni identificate.

Pe de altă parte, din încheierea instanței de trimitere rezultă că cei doi membri ai completului de judecată au opinii divergente cu privire la problema de drept a cărei dezlegare se urmărește prin intermediul mecanismului hotărârii prealabile.

Or, după cum a statuat Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală printr-o decizie de dată

recentă, atât timp cât nu există un consens între membrii completului și niciun complet de divergență, conform art. 394 alin. (5) din Codul de procedură penală, care să reflecte opinia majoritară cu privire la obiectul sesizării, încheierea de trimitere nu îndeplinește condițiile pentru ca Înalta Curte de Casație și Justiție să procedeze la o analiză a fondului chestiunii.

Pe fondul chestiunii de drept, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a precizat că, potrivit dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Codul penal, există concurs real de infracțiuni când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin acțiuni sau inacțiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele.

Prin Decizia nr. 42 din 13 octombrie 2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite într-un recurs în interesul legii, cu privire la care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al instanței supreme a constatat că își păstrează aplicabilitatea și după intrarea în vigoare a Codului penal actual (în acest sens Decizia nr. 22 din 9 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 6 octombrie 2020), s-a constatat că sfera concursului de infracțiuni, cu pluralitate infracțională, se încheie prin rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare pentru una dintre infracțiunile concurente și, ca atare, tot ce precede alcătuiește concursul, iar tot ce urmează constituie recidivă.

Raportând aceste dispoziții legale la situația juridică concretă a inculpatului, s-a constatat că după considerarea ca executată a pedepsei de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală rămasă definitivă la 15 aprilie 2013, inculpatul a săvârșit infracțiunile 2 (la data de 17 iunie 2016) și 3 (în perioada 13—14 august 2016), mai înainte de a se pronunța o hotărâre definitivă de condamnare pentru aceste fapte.

În consecință, infracțiunile 2 și 3 sunt concurente și reprezintă al doilea termen (multiplu) al unei recidive postexecutorii în raport cu pedeapsa închisorii de 3 ani aplicată pentru infracțiunea 1 și considerată executată.

În aceste condiții, devin aplicabile dispozițiile art. 43 alin. (5) din Codul penal, potrivit cărora „dacă, după ce pedeapsa anterioară a fost executată sau considerată ca executată, se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracțiune se majorează cu jumătate”.

Prin urmare, instanța de apel urmează să stabilească o pedeapsă pentru infracțiunea 3, în condițiile recidivei postexecutorii, iar ulterior o va contopi, după regulile concursului prevăzute de art. 40 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, cu pedeapsa stabilită deja pentru infracțiunea 2 (va aplica pedeapsa cea mai grea la care va adăuga un spor de 1/3 din cealaltă pedeapsă stabilită).

În temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Codul penal, instanța va deduce din durata pedepsei rezultante ceea ce s-a executat din pedeapsa aplicată pentru infracțiunea 2.

Întrucât infracțiunea 4 a fost săvârșită de către inculpat la 2 mai 2018, respectiv după rămânerea definitivă a sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii de 2 ani pentru infracțiunea 2 și, totodată, după considerarea ca executată a acestei pedepse se constată că infracțiunea 4 nu poate fi considerată în concurs cu infracțiunile 2 și 3, pluralitatea de infracțiuni închizându-se prin rămânerea definitivă prin neapelare a hotărârii din 26 august 2016 de condamnare pentru infracțiunea 2.

Prin urmare, pedepsei rezultante stabilite de către instanța de apel pentru infracțiunile concurente 2 și 3 i se vor putea aplica, ulterior, pe calea contestației prevăzute de art. 585 din Codul de procedură penală, regulile menționate la art. 43 alin. (1) din Codul penal privind pedeapsa în caz de recidivă postcondamnată în raport cu pedeapsa aplicată pentru infracțiunea 4.

VI. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a solicitat specialiștilor în drept penal opinia asupra chestiunii de drept supuse examinării, însă nu a fost transmis niciun punct de vedere.

VII. Dispoziții legale incidente

Codul penal

Art. 38. — Concursul de infracțiuni

(1) Există concurs real de infracțiuni când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin acțiuni sau inacțiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele. Există concurs real de infracțiuni și atunci când una dintre infracțiuni a fost comisă pentru săvârșirea sau ascunderea altei infracțiuni.

(2) Există concurs formal de infracțiuni când o acțiune sau o inacțiune săvârșită de o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc sau a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni.

Art. 39. — Pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni

(1) În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează:

(...)

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite.

(...)

Art. 40. — Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente

(1) Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 39.

(2) Dispozițiile art. 39 se aplică și în cazul în care, după ce o hotărâre de condamnare a rămas definitivă, se constată că cel condamnat mai suferise o condamnare definitivă pentru o infracțiune concurentă.

Art. 41. — Recidiva

(1) Există recidivă când după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare.

Art. 43 — Pedeapsa în caz de recidivă

(1) Dacă înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, pedeapsa stabilită pentru aceasta se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.

(2) Când înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată sunt săvârșite mai multe infracțiuni concurente, dintre care cel puțin una se află în stare de recidivă, pedepsele stabilite se contopesc potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, iar pedeapsa rezultată se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.

(5) Dacă după ce pedeapsa anterioară a fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracțiune se majorează cu jumătate.

(6) Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare pentru noua infracțiune și mai înainte ca pedeapsa să fi fost executată sau considerată ca executată se descoperă că cel condamnat se află în stare de recidivă, instanța aplică dispozițiile alin. (1)—(5).

VIII. Opinia judecătorului-raportor

Judecătorul-raportor consideră că sesizarea este inadmisibilă, apreciind că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât prin sesizare nu se solicită interpretarea unor dispoziții legale *in abstracto*, ci pronunțarea asupra unor chestiuni concrete, ce țin de fondul cauzei cu care a fost investită instanța de trimitere, membrii completului de doi judecători urmărind, prin intermediul mecanismului hotărârii prealabile, rezolvarea divergenței de opinii în alt mod decât cel reglementat prin dispozițiile art. 394 alin. (5) din Codul de procedură penală.

Totodată, judecătorul-raportor a apreciat că problema de drept a primit deja o rezolvare de principiu prin Decizia nr. 22 din 9 iulie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

În urma examinării sesizării formulate de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, a raportului întocmit de judecătorul-raportor și a problemei ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: *„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”*

Din examinarea textului legal mai sus enunțat, se constată că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor trei condiții:

— să existe o cauză în curs de judecată, iar instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea ei în ultimă instanță;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării;

— chestiunea de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare.

Sesizarea instanței de trimitere — Curtea de Apel Timișoara are în vedere lămurirea a două probleme de drept:

— *operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante în cazul în care o infracțiune (A) (nejudecată definitiv) este concurentă atât cu infracțiunea (B), ce reprezintă primul termen, cât și cu infracțiunea (C), ce reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată;*

— *tratamentul sancționator pentru infracțiunile (A), (B) și (C), fie eventualele consecințe asupra condamnării pentru infracțiunea (C) — modificarea încadrării juridice a infracțiunii (C), cu posibilitatea de modificare a pedepsei aplicate pentru această infracțiune, de instanța ce judecă infracțiunea (A), în raport cu stabilirea pedepsei prin aplicarea regulilor concursului pentru infracțiunile (A) și (B), respectiv regulile privind recidiva postcondamnatore.*

Asupra sesizării privind prima problemă, respectiv modalitatea de determinare a pedepsei rezultante, se constată:

În cauză, prima condiție este îndeplinită, deoarece solicitarea de lămurire a problemei de drept invocate aparține unei instanțe investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, respectiv

Curtea de Apel Timișoara, pe rolul căreia se află înregistrat Dosarul nr. 13.799/325/2021 ce are ca obiect apelul formulat de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara, împotriva Sentinței penale nr. 856 din 30.03.2022 pronunțate în Dosarul nr. 13.799/325/2021 de Judecătoria Timișoara.

De asemenea, rezolvarea dată chestiunii de drept expuse în încheierea de sesizare este susceptibilă a avea consecințe juridice directe asupra modului de soluționare a fondului cauzei.

În schimb, în ceea ce privește caracterul de nouitate și de actualitate, din verificările efectuate la nivelul instanței supreme, a rezultat că problema de drept, obiect al sesizării, a primit o rezolvare anterioară.

Astfel, prin Decizia nr. 22 din 9 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 6 octombrie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, în Dosarul nr. 12.265/299/2019, prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea dezlegării de principiu a următoarei chestiuni de drept: *„În cazul în care o infracțiune (A) este concurentă atât cu infracțiunea ce reprezintă primul termen (B), cât și cu infracțiunea ce reprezintă al doilea termen (C) al unei recidive postcondamnatore, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică: 1) aplicarea întâi a regulilor recidivei postcondamnatore cu privire la pedepsele stabilite pentru infracțiunile (B) și (C), rezultanta fiind ulterior contopită, potrivit regulilor concursului de infracțiuni, cu pedeapsa stabilită pentru infracțiunea (A), concurentă atât cu infracțiunea (B), cât și cu infracțiunea (C), sau 2) aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (B), rezultantei fiindu-i aplicabile ulterior regulile recidivei postcondamnatore prin raportare la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea (C), considerând că intervenția recidivei duce la ruperea concurenței dintre infracțiunile (A) și (C)”, și a stabilit că, în cazul în care o infracțiune (A) este concurentă atât cu infracțiunea ce reprezintă primul termen (B), cât și cu infracțiunea ce reprezintă al doilea termen (C) al unei recidive postcondamnatore, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (B), rezultantei fiindu-i aplicate ulterior regulile recidivei postcondamnatore prin raportare la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea (C).*

De altfel, prin modalitatea de formulare a sesizării, instanța de trimitere tinde la pronunțarea unei decizii definitive cu privire la o chestiune de fapt, ceea ce excedează procedurii prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală (a se vedea Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 16 din 22 mai 2015); concluzia reiese cu evidență în condițiile în care s-a statuat asupra operațiunii de stabilire a pedepsei în cazul concursului de infracțiuni, recidivă prin Decizia nr. 22/2020, iar instanța de apel a solicitat rezolvarea raportat la datele concrete ale speței, invocând ca element suplimentar, *„că până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată”.*

Referitor la cea de-a doua problemă ridicată de Curtea de Apel Timișoara, respectiv: *„În ipoteza contopirii pedepselor conform variantei I.1, natura recidivei (recidivă postexecutorie) reținută cu titlu de autoritate de lucru judecat la infracțiunea (C) se păstrează, cu consecința păstrării încadrării și a pedepsei, urmând ca doar tratamentul sancționator specific recidivei postcondamnatore să fie aplicat în concret în operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante pentru infracțiunile (A), (B) și (C), sau se impune modificarea încadrării juridice a infracțiunii (C), cu posibilitatea de modificare a pedepsei aplicate pentru această*

infracțiune, demers ce se realizează de instanța ce judecă infracțiunea (A)”, se reține că, în jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat că este necesar ca sesizarea să tindă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței (Decizia nr. 28 din 29.10.2015).

Condițiile de admisibilitate a sesizării nu sunt îndeplinite cu privire la cea de-a doua chestiune. Instanța de trimitere solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție stabilirea mecanismului de aplicare a pedepsei în cauza pendinte, raportat la ansamblul condamnărilor suferite de inculpatul B.L., la succesiunea acestora și la tipurile pluralităților de infracțiuni identificate.

În concret, se solicită a se preciza tratamentul sancționator pentru infracțiunile (A), (B) și (C) și, implicit, consecințele asupra condamnării pentru infracțiunea (C) [*modificarea încadrării juridice a infracțiunii (C), cu posibilitatea de modificare a pedepsei aplicate pentru această infracțiune, de instanța ce judecă infracțiunea (A)*].

Având în vedere aceste aspecte, se observă că solicitarea instanței de trimitere presupune examinarea situației juridice concrete a condamnatului, cronologia infracțiunilor săvârșite de către acesta și a condamnărilor definitive pronunțate. Or, această analiză este atributul exclusiv al instanței investite cu judecarea cauzei, depășind astfel limitele procedurii

În consecință, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate reglementate de art. 475 din Codul de procedură penală, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală, va respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, prin care solicită dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„I. În cazul în care o infracțiune (A) (nejudecată) este concurrentă atât cu infracțiunea (B) ce reprezintă primul termen, cât și cu infracțiunea (C) ce reprezintă al doilea termen al unei recidive postexecutorii, iar până la judecata definitivă a infracțiunii (A), pedeapsa pentru infracțiunea (B) este integral executată; operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică:

I.1. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (B), rezultantei fiindu-i aplicabile ulterior regulile recidivei postcondamnatorii, la contopirea acestei pedepse rezultante cu pedeapsa (C) (dacă în urma contopirii pedepselor din concurs o astfel de recidivă se naște); considerând că intervenția recidivei duce la ruperea concurenței dintre infracțiunile (A) și (C), fiind irelevantă executarea integrală a pedepsei aplicate pentru infracțiunea (B) sau

I.2. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A), și (C), fără a se scădea ulterior ce s-a executat din pedeapsa (B) sau

I.3. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni pentru pedepsele stabilite cu privire la infracțiunile (A), (B) și (C), urmând ca mai apoi să se deducă perioadele pedepselor executate din structura pedepsei rezultante.

II. În ipoteza contopirii pedepselor conform variantei I.1, natura recidivei (recidivă postexecutorie) reținută cu titlu de autoritate de lucru judecat la infracțiunea (C) se păstrează, cu consecința păstrării încadrării și a pedepsei, urmând ca doar tratamentul sancționator specific recidivei postcondamnatorii să fie aplicat în concret în operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante pentru infracțiunile (A), (B) și (C); sau se impune modificarea încadrării juridice a infracțiunii (C), cu posibilitatea de modificare a pedepsei aplicate pentru această infracțiune; demers ce se realizează de instanța ce judecă infracțiunea (A).”

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **DANIEL GRĂDINARU**

Magistrat-asistent,
Florin Nicușor Mihalache

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul „Viitorul Țării Făgărașului”

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2022, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 20.09.2022—30.09.2022 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul „Viitorul Țării Făgărașului” în anul 2021, perioada verificată fiind 1.01.2021—31.12.2021.

I. Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2021 Partidul „Viitorul Țării Făgărașului” nu a înregistrat venituri și nu a angajat cheltuieli.

De asemenea, formațiunea politică nu a depus la Autoritatea Electorală Permanentă, până la data de 30 aprilie 2022, raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor realizate în anul 2021, încălcând prevederile art. 49 alin. (1) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, entitatea verificată nu a depus la Autoritatea Electorală Permanentă situațiile financiare anuale aferente perioadei controlate, în cel mult 15 zile de la înregistrarea la organul fiscal competent, respectiv până la data de 18.05.2022, încălcând prevederile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Sancțiuni aplicate:

Partidul „Viitorul Țării Făgărașului” a fost sancționat cu avertisment ca urmare a nerespectării prevederilor art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 20 octombrie 2022.

Nr. 13.237.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Politic al Revoluționarilor din Decembrie 1989

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2022, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 18.07.2022—10.10.2022 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Politic al Revoluționarilor din Decembrie 1989 în anul 2021, perioada verificată fiind 16.02.2021—31.12.2021.

I. Constatări:

Partidul Politic al Revoluționarilor din Decembrie 1989 nu a transmis până la data de 30 aprilie 2022 raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor realizate în anul 2021, respectiv situațiile financiare anuale aferente anului 2021, în cel mult 15 zile de la înregistrarea la organul fiscal competent. De asemenea, entitatea verificată nu a înregistrat în evidențele financiar-contabile cheltuielile de folosință pentru imobilul folosit ca sediu de partid și a folosit alte surse de venit decât cele prevăzute de Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cheltuielilor necesare folosinței imobilului.

II. Sancțiuni aplicate:

Partidul Politic al Revoluționarilor din Decembrie 1989 a fost sancționat cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 49 alin. (1) și (3), ale art. 3 alin. (8) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare.

București, 12 octombrie 2022.

Nr. 13.301.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul România Mare

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2022, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 1.07.2022—13.10.2022 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul România Mare în anul 2021, perioada verificată fiind 1.01.2021—31.12.2021.

I. Constatări:

Întrucât Partidul România Mare nu a comunicat, în termen de 15 zile de la data notificării, documentele solicitate de Autoritatea Electorală Permanentă, echipa de control nu a putut verifica veniturile încasate și cheltuielile efectuate de formațiunea politică în anul 2021.

II. Sancțiuni aplicate:

Partidul România Mare a fost sancționat cu avertisment ca urmare a nerespectării prevederilor art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu amendă în cuantum de 50.000 lei, ca urmare a nerespectării art. 43 alin. (4) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 20 octombrie 2022.
Nr. 13.646.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Forța Națională

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2022, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 1.07.2022—20.10.2022 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Forța Națională în anul 2021, perioada verificată fiind 1.01.2021—31.12.2021.

I. Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra situațiilor financiare anuale încheiate la 31 decembrie 2021, s-a constatat că în anul 2021 veniturile Partidului Forța Națională au totalizat 123.653,43 lei și au fost obținute din cotizații în sumă de 26.380,25 lei, din subvenții de la bugetul de stat în sumă de 79.367,11 lei și din alte venituri din activități fără scop patrimonial în sumă de 17.906,07 lei. Cheltuielile au fost în sumă de 1.894.271,33 lei. Conform documentelor justificative puse la dispoziția echipei de control, veniturile au totalizat 123.653,43 lei și au fost obținute din cotizații în sumă de 26.380,25 lei, din subvenții de la bugetul de stat în sumă de 79.367,11 lei și din alte venituri din activități fără scop patrimonial în sumă de 17.906,07 lei, iar cheltuielile au totalizat 1.903.233,69 lei.

II. Sancțiuni aplicate:

Partidul Forța Națională a fost sancționat cu avertisment ca urmare a nerespectării prevederilor art. 3 alin. (8) și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și s-a hotărât confiscarea sumei de 5.822,31 lei (cinci mii opt sute douăzeci și doi lei și trei zeci și unu bani).

București, 20 octombrie 2022.
Nr. 13.694.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Comunist Român — Secolul XXI**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2022, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 1.07.2022—14.10.2022 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Comunist Român — Secolul XXI în anul 2021, perioada verificată fiind 1.01.2021—31.12.2021.

I. Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2021 Partidul Comunist Român — Secolul XXI nu și-a organizat și condus contabilitatea proprie, conform prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a folosit alte surse de venit decât cele prevăzute de Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Sancțiuni aplicate:

Partidul Comunist Român — Secolul XXI a fost sancționat cu avertisment ca urmare a nerespectării prevederilor art. 3 alin. (8) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare.

București, 26 octombrie 2022.

Nr. 13.935.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Diaspora și Prietenii**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2022, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 7.07.2022—14.10.2022 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Diaspora și Prietenii în anul 2021, perioada verificată fiind 1.01.2021—31.12.2021.

I. Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2021 veniturile Partidului Diaspora și Prietenii au totalizat 1.414,55 lei și au fost obținute din donații în sumă de 1.414,55 lei. Cheltuielile au fost în sumă de 607,03 lei.

II. Sancțiuni aplicate:

Partidul Diaspora și Prietenii a fost sancționat cu amendă în cuantum de 10.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, amendă în cuantum de 15.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 49 alin. (1) din același act normativ și avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (8) și art. 49 alin. (3) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și pentru nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare.

București, 26 octombrie 2022.

Nr. 13.976.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Național Liberal

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2022, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 1.07.2022—28.10.2022 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Național Liberal în anul 2021, perioada verificată fiind 1.01.2021—31.12.2021.

I. Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2021 veniturile au totalizat 90.360.793,95 lei și au fost obținute din: venituri din cotizații în sumă de 10.146.836,40 lei, venituri din donații în sumă de 2.448.479,43 lei, subvenții acordate de la bugetul de stat în sumă de 76.527.406,74 lei, venituri primite conform prevederilor art. 85 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, în sumă de 22.254 lei, venituri din dobânzi în sumă de 194,69 lei, alte venituri din activitățile fără scop patrimonial în sumă de 1.154.377,34 lei, venituri încasate cu titlu de cotizație și înregistrate ca provenind de la creditori diverși în sumă de 55.245,35 lei, venituri obținute din alte surse decât cele prevăzute de Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sumă de 6.000 lei. Cheltuielile înregistrate au fost în sumă de 44.760.856,59 lei.

II. Sancțiuni aplicate:

Partidul Național Liberal a fost sancționat cu avertisment ca urmare a nerespectării prevederilor art. 60 alin. (3), art. 11 alin. (1), art. 6 alin. (8), art. 16 alin. (1) lit. h), art. 43 alin. (4) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare, cu amendă în cuantum de 25.000 lei ca urmare a nerespectării art. 3 alin. (8) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și s-a hotărât confiscarea sumei de 6.708,05 lei.

București, 28 octombrie 2022.
Nr. 14.048.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul România Noastră

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2022, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 1.07.2022—28.10.2022 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul România Noastră în anul 2021, perioada verificată fiind 1.01.2021—31.12.2021.

I. Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că, în anul 2021, Partidul România Noastră nu a înregistrat venituri. Cheltuielile au fost în sumă de 200,77 lei.

II. Sancțiuni aplicate:

În urma verificării documentelor depuse, echipa de control nu a constatat încălcări ale prevederilor Legii nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 9 noiembrie 2022.
Nr. 14.814.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 461760